

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

De procreatione hominis, & fabrica corporis humani

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

610 Se noscat ipsum, mentis & spectet bona,
 Nostræque naturæ immorans mortalium,
 Secum loquatur, cogitétque talia:

PRODUCTUS vnde est, qui ante vitam nil erat?

610 Qui verò iactus tam pusilli seminis

Est insitus tot artuum compagibus?

Vbinam duorum luminum sedes sita est?

Quonam modo gignuntur hinc venæ, tot &

610 Connexiones viscerum, atque ambæ manus

Nascuntur: hoc satù, vt pedum fulcra edita?

620 Qui distributa plurima in loca seminis

Natura visque, vltro & citro, varijs modis

620 Compingit vnicam artuum substantiam?

Quâ rupe fontes elicit tot sanguinis,

Molémque fœtum inserit per corpora,

Costasque fingit, & capillis dat decus,

Talósque constringit, manum in digitos fecat:

Linguam relaxat, quò sonos contorqueat

Orationis, garruli vt plectrum organi:

At vertebris cervicis onus hoc sustinet,

630 Conuersione quò minùs lapsum ferat.

Densas & ori dentium stabilit molas,

630 Vt nutrientia conterantur tritica?

Qui ve igneum præcordijs cor conferit,

Intus fauilla nulla quamuis emicet?

Hócque indidit medio, carinam figere

Vt qui volunt, hi transtra lignea astruunt

Hinc inde, quò seruetur incolumis ratis.

De procrea-
 tione homi-
 nis & fabrica
 corporis hu-
 mani.

PISIDÆ, MVNDI OPIFICIYV.

Ast vnde formæ imaginem pulchram exprimit,
Et pulchritudinem dat informi priùs?

Qualés ve maternos sinus indagat, vt
Modò his figuram fœminæ effingat, modò
Robusta fundat masculorum corpora:
Et vnde fontes irrigandis fœtibus,
Et vnde dulcis riuulos lactis trahit?

640

Hominis
cum stirpiū
natura com-
paratio.

Vel, Lanu-
gine & vul-
tum facit a-
mœnissimū.

Et quí fit vt pariter calor plantis datus
Impuberum molem organorum adaugeat,
Accretiones corporis dans partibus:

Florésque puberibus pilorum addit loco:
† Et gramine aspectum virescente decorat,

Feruorque fructus cogitur profundere.

650

Donec vigorem ætas senilis auferat,
Hæc quæ iuuentutis citò autumnum terit:

Flaccescit iste nam calor velocius.

Arista canos at senescentum induit,

Caput labascit, nutat atque flectitur,

Inclinat & humi, prægrauante pondere,

Appetere messis prospicit dum tempora.

Si sumat istam carneam nostram lyram,

Verti potest,
Et artuum

Et † carminum cognoscat & numerum & modos,

Ac deserens mutum suum silentium

660

Redit ad
femina vim
& naturam.

Enunciet nostram infimam melodiam:

Quo femina vis fluxa concresecat modo,

Carnemque generet, durâque euadat iterum,

Neruosque iungat, ossâque annectat simul.

Aut quantulum memoria cellulam occupet,

Conseruat